

Népek missziája

A Pápai Missziós Művek magazinja • X. évfolyam, 1. szám • 2016. pünkösd

Ingyenes lap. Adományaikat a missziók javára köszönettel fogadjuk.

Vajon miért?

Az Irgalmasság rendkívüli szentévé

Beszélgetés Kozma Imre atyával

**Európai SzGyM konferencia
Ifjúsági Világtalálkozó Krakkóban
Hídépítés keresztények és muzulmánok között
A növekedést Isten adta**

♦ Ázsia/Szentföld – Többfunkciós csarnokot avat egy gázai katolikus plébánia.

A gázai katolikus plébánián, amelynek helyiségeit elpusztították az izraeli bombatámadások, nemrég avattak egy új, többfunkciós csarnokot. A teremben van egy nagy színpad színelőadások megtartásához, és konferenciákat, esküvőket, egyéb rendezvényeket is lehet

itt tartani. Tartozik hozzá játéktér, könyvtár, informatikai labor és tornaterem is. A hivatalos megnyitó ünnepségen részt vettek a plébániai közösség tagjai és a munkások is, akik felépítették. A projektet a palesztinai pápai misszió is támogatta anyagilag. (Agenzia Fides)

♦ Amerika/Brazília – Missziós püspök: „Nem akarok többet viszatérni Európába”.

„Mindig arról álmodtam, hogy nyugdíjas koromban Afrikába megyek és ott az imádságnak és a karitatív munkának szentelem magam a testvérek között. Sajnos egészségi állapotom ezt nem engedi meg és senkinek nem akarok a terhére lenni. Európába nem térek vissza; a harmadik világban maradok” – mondja az Amazonas mentén fekvő Sao Félix do Araguaia (Mato Grosso) város nyugdíjas püspöke, a Spanyolországból származó 88 éves, Parkinson-kórban szenvedő Pedro Casaldáliga. Ő az Amazonas menti szegények, indiók és nincstelenek szóvivője. 1968 óta él Brazíliában, előtte Egyenlítői-Guineában volt hét évig misszionárius. Öt évvel ezelőtt a brazil kormány kitüntette őt az emberi jogok érdekében elért érdemeiért. (Agenzia Fides)

♦ Európa/Olaszország – 35 év kamilliánus misszió Burkina Faso-ban, szegények és végső stádiumban levő betegek között.

Giovanni Grigoletto testvér, kamilliánus szerzetes 35 évet töltött az afrikai Burkina Faso-ban, ezután egészségügyi okok miatt visszatért Olaszországba, idén januárban hunyt el.

1942-ben született Torinóban, 1973-ban kamilliánus misszionáriusként az elsők között érkezett az afrikai országba, egy egészségügyi központba. Akkor még nem volt ott se villany, se folyóvíz, csak meleg és nyomor. Grigoletto testvér kora reggel kezdte meg szolgálatát, és késő estig fáradhatatlanul dolgozott. Mint diplomás ápoló, a felnőtt- és gyermekgyógyászaton kívül a végső stádiumban levő AIDS-es betegekkel is törődött. Afrikától való búcsúzásakor így írt: „Nem könnyű elhagynom Afrikát, melyet nagyon megszerettem, és amely viszontszeretett; amelyet próbáltam segíteni lelkiileg és konkrétan is. Betegeit ápoltam és gyógyítottam, amennyire emberileg lehetséges volt számomra”.

Ma a burkinai megyében 80 szerzetes van, 39 képzésben levő pap és három olasz misszionárius: egy gyermekor-

vos, egy ápoló és egy lelki segítő, aki a kamilliánusok szociális munkájával is foglalkozik. (Agenzia Fides)

♦ Óceánia/Fidzsi szigetek – a Winston elnevezésű trópusi ciklon februári átvonulása a Fidzsi-szigeteken a lakosság 40%-át érintette. 62000 embert szállásoltak el az ország sürgősségi centrumaiban. A kolumbiánusok 60 éve vannak jelen a szigetekken a szerzetesrendek

Tartalom

Hírek a világmisszió életéből	2
Sebastian atya íróasztala	3
Ferenc pápa megnyitotta az Irgalmasság rendkívüli szentévé	4
Kínai keresztények vidéken mérföldeket gyalognak hitükért	5
Beszélgetés Kozma Imre atyával az irgalmasságról és a misszióról	6
Missziós Gyermek Országos Találkozója	8
Európai Szent Gyermekség Műve Konferencia Zadarban	9
V. Váci Szent Gyermekség Találkozó	10
A Szent Gyermekség Műve kárpátaljai projektjéről	11
A Szent Gyermekség Műve eseményeiről	12
Új szolgálatom - plébániai hitoktató	14
Ifjúsági Világtalálkozó Krakkóban	15
Hidak építése keresztények és muzulmánok között	16
Regina mama és a lányok sorsa	17
„A növekedést Isten adta” (1Kor 3,6)	18
Rejtvény	19
Szent Gyermekség tábor	20

Népek missziója

Kiadja a Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:
 P. Benven Sebastian Madassery svd, a PMM igazgatója
Szerkesztés és korrektúra: a PMM önkéntesei
Tördelés: Peidl Péter

Pápai Missziós Művek
 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
 Tel./fax: 06-1-226-4610
 e-mail: pmmmisszio@gmail.com
<http://papaimisszio.hu>

Nyomtatás: D-Plus Kft.,
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 Budapest III. Csillaghegyi út 19-21.

Vajon miért?

Az egyre növekvő keresztényüldözésről szóló híreket hallva sokan felteszik a kérdést: vajon miért? Miért gyilkolják az ártatlan keresztény gyermekeket, nőket és férfiakat? Olyan valódi történeteket lehet hallani és olvasni, amelyek minden ember képzeletét felülmúlják: lefejezésekről, erőszakról, keresztre feszítésekről, korbácsolásról, elevenen elégetésről és így tovább. Valóban, a keresztények holokausztja történik a jelenben. Azok, akik ezeket végrehajtják, megtestesítik a sátna hatalmát a földön.

Kedves testvérek! Ne féljete! Ne csüggedjete a szívetekben és ne tántorodjatok meg a hitetekben! Bár kerüljön a földi életünk válságba, a hitünk azonban szilárd maradjon. Mi a világosság fiai vagyunk és nem a sötétségé. Tudjuk jól, hogy a világosság legyőzte a sötétséget. Az Irgalmasság

rendkívüli szentévében szívünk mélyéből kiáltunk a mi Atyánkhoz, hogy az Ő megváltó irgalmas szeretete áradjon az üldözökre. Ahogy annak idején kiáradt Saulra, aki üldözte az egyházat, legyenek az üldözők Krisztus hithirdetői, mint Szent Pál.

Tegyük össze kezünket, nézzünk föl a keresztre és könyörgjünk, hogy Krisztus ereje érintse meg az üldözők szívét. „Testvéred vérenek szava hozzám kiált a földről” – ezt mondta Isten, amikor Káin meggyilkolta Ábelt, a testvérét (Ter1,10). A mi testvéreink szenvednek, és ha mi a szívünkben kiáltunk, Isten bizonyára meghallgatja. Mert csak Isten tudja megállítani ezt a gonosztságot. Tudjuk, hogy ami az embernek lehetetlen, az Istennek lehetséges. Szívünkben könyörgünk azokért, akik üldözést szenvednek. Mert az Ő irgalma soha nem fogy el.

P. Benvin Sebastian Madassery SVD

a Pápai Missziós Művek
magyarországi igazgatója

közül. A United States Catholic Mission Association nevű szervezet felkéri a társadalmat, hogy segítsék a szerzeteseket és a ciklon áldozatait különböző kezdeményezésekkel. „A plébánia három iskolája súlyosan megsérült, az alvóterem összeomlott, a kicsik a templomban laktak” – olvashatjuk a közleményben. A ciklon megrongálta a házakat, elszakította a villanyvezetéseket is. A kormány 30 napos természeti katasztrófa állapotot hirdetett ki. (Agenzia Fides)

♦ **Afrika/Etiópia** – Padova nyugalmazott püspöke, Antonio Mattiazzo

így számol be az etiópiai Robe városában végzett missziós tevékenységről. „Bensőmben már kamaszkoromban éreztem a misszió iránti szenvedélyt, amely az évek során nem aludt ki soha” – mondja a nyugalmazott püspök. „Püspökként végzett munkám befejeztével egészségesen még olyan állapotban voltam, és csendes imáimban éreztem, itt az ideje, hogy misszióba menjek, ráadásul oda, ahol kevés a misszionárius, és az emberek nagyon szegények: vagyis Robe városába. Itt az az érzésem, hogy hasonlítok az első apostolokra és Szent Pálra. Az Úr kegyelmének tartom, hogy ide vezetett engem”.

A kofelei és más gyülekezeteket látja el egy kapucinus szerzetessel együtt, egyhájszervezéssel foglalkoznak a nagyrészt muzulmán és animista lakosság körében. „Charles de Foucauld példáját követve elkezdtem meghívni a híveket a szentségimádásra, hogy imádságunkon keresztül mindenki megérezze Jézus irgalmas szeretetét és szabadító erejét”. (Agenzia Fides)

♦ **Ázsia/Tamil Nadu – Utcai támadás hivatalos egyházi személyek ellen Dél-Indiában**

Harmincöt ember támadott rá Jose Kannumkuzhy atyára, a ramanathapurami szír-malabári egyházmegye prokurátorára és társaira, amikor a városi rendőrségen készültek érdeklődni egy pap és két másik ember letartóztatása ügyében, akik egy egyházi kezelésben lévő otthont vezetnek. Az áldozatokat oly durván bántalmazták, hogy mind a négyüket kórházba kellett szállítani, és az atya állapota kritikus. Telefonjaikat ellopták.

Az egyházmegye szóvivője, Veeppattuparambil atya elmondása szerint az emberek nem mertek közbeavatkozni, és a rendőrség sem szállt ki vagy küldött mentőt, sőt előnytelenül állította be a sértetteket a televízió előtt. A támadás tervezett volt, különben nem lett volna lehetséges, hogy ennyi ember gyűljön össze ilyen rövid idő alatt. Az esemény rávilágít, hogy nincsenek biztonságban a vallási kisebbségek India egyetlen részében sem. (ucanews)

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója magazin cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is.

Üzenetet honlapunkon keresztül is lehet küldeni: <http://papaimisszio.hu>

• pmmmisszio@gmail.com • Pápai Missziós Művek 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

• Tel.: (06-1) 226-4610

Ferenc pápa megnyitotta az Irgalmasság rendkívüli szentévé

A Szentatya meghirdette az Irgalmasság rendkívüli szentévé, amely 2015. december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepével vette kezdetét, és 2016. november 20-án zárul, Krisztus Király ünnepével. Ferenc pápa ezzel kapcsolatos gondolataiból idézünk.

„Kedves Testvéreim és Nővéreim! Sokszor gondoltam arra, hogyan tudná az egyház hatékonyabbá tenni a küldetését az irgalmasság tanújaként. Ez egy olyan út, mely a lelki megtéréssel kezdődik. Éppen ezért döntöttem úgy, hogy meghirdetek egy rendkívüli jubileumot, amelynek középpontja az Isten irgalmassága.” (2015.03.13., Katekézis)

„Úgy éreztem, hogy Jézus meg akarja nyitni szívének kapuját, hogy az Atya meg akarja mutatni irgalmasságát, mely egész bensőjét átjárja, és ezért küldi el nekünk a Lelket: hogy megmozgasson és megindítson minket. Ez a megbocsátás éve, a kiengesztelődés éve. A gyengédség forradalma az, amit ma gondoznunk kell, mint az irgalmasság évének gyümölcsét.” (2015.12.06., Interjú)

„Az Atya az, aki keres minket! Ő az, aki élénk jön! Ez az év arra szolgál, hogy növekedjen meggyőződésünk az ő irgalmasságában. A szent kapun való átlépés tehát éreztesse meg velünk, hogy részeseülünk a szeretetnek, a gyengédségnek ebben a misztériumában.” (2015.12.08., Szent Péter-bazilika, szentév megnyitása)

„Az irgalom és a megbocsátás azonban nem maradhatnak pusztán szép szavak, hanem meg kell mutatkoznuk a mindennapi életben. A szeretet és a megbocsátás a konkrét és látható jele annak, hogy a hit átalakította szívünket, és ez teszi lehetővé, hogy kifejeződjék bennünk Isten élete. Szeretni és megbocsátani, ahogyan Isten szeret és megbocsát.” (2015.12.16., Katekézis)

„Az Úr értesse meg velünk, hogy az ő atyai simogatása, az ő irgalma, megbocsátása akkor ér el minket, amikor a szenvedőkhöz, a társadalom kivetettjeihez közeledünk: ott van Jézus.” (2015.12.18., Hajléktalanszálló kapujának megnyitása).

„Az irgalmasság cselekedetei jelentik konkrétan a megtestesült Istenfiúba vett és megvallott hitünket: meglátogatni a betegeket, ételt adni az éhezőknek, gondoskodni a kitaszítottokról... Irgalmas cselekedetek: miért? Mert minden testvérünk, akit szeretnünk kell, Krisztus teste.” (2016.01.07., Homília)

„... Mondok én nektek valamit: ha ez a vágy, ha a szentév nem éri el a zsebünket [a pénztárcánkat], nem lesz igazán szent! Értitek? Ez áll a Szentírásban! Nem a pápa találja ki: a Bibliában olvasható! Kedves testvéreim! A Szentírás üzenete nagyon világos: meg kell nyílni

bátran az osztozásra, ez az irgalmasság! Ha irgalmasságot akarunk Istentől, akkor kezdjük el gyakorolni mi magunk!” (2016. 02.10., Katekézis)

„Emeljétek fel a fejetekeket!... Ne foglalkoztatok azzal, hogy miért kerültetek ide, hanem azzal törődjétek, ami előrevisz benneteket. Azért akartam veletek együtt ünnepelni az irgalmasság szentévé, hogy tudjátok, meg lehet írni életetek új fejezetét.” (2016. 02.17., Mexikó, Büntetés-végrehajtási intézmény, Katekézis)

Bárcsak a szívünkig hatolna Ferenc pápa tanítása, hogy az Irgalmasság rendkívüli szentévé végén bátran kimondhassuk mi is az Írás szavaival: „Íme, itt vagyok, Uram, engem küldj!” (Iz 6,8)

Összeállította: **Dombai Mária**
(Forrás: Magyar Kurír)

AZ IRGALMASSÁG ÉVÉNEK LOGÓJA

a Jó Pásztor

Krisztus a Jó Pásztor, aki mindannyiunkat vállára vesz, segítségünkre siet, gondoskodik rólunk, a sötétségből a világosságra vezet

a tekintet

Krisztus és az ember arca összesimul és egyik szemük összekapcsolódik az ember Isten szemével szemlélheti a világot

a fokozatosság

Krisztus mozgására utal, aki kiviszi az embert a bűn és a halál éjszakájából, a sötétebb színek mélysége az Atya végtelen irgalmasságára is utal

a mottó

Szent Lukács könyvéből való: „Legyetek tehát irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas” (Lk 6,36)

a mandula forma

ősi elem az egyházi ábrázolásokban, ami két kör metszésénél jön létre és Krisztus kettős, isteni és emberi természetére utal

a színek

piros: vér, élet
fehér: Krisztus, a világ világossága
kék: bűn, halál
arany: az Isten képére teremtetett ember újra Istenhez válik hasonlónak

Kínai keresztények vidéken mérföldeket gyalogolnak hitükért

Minden vasárnap kora reggel Simei Tong kilép kis hegyi házából. Két óra hosszat gyalogol, kanyargó ösvényeken és hegyszorosokon át, míg elérkezik vak barátjához, Zhou Maoying-hez. Karon fogja, és óvatosan vezeti, még egy órányi útjuk van hátra.

Mielőtt a barátok beérnek Luo Shui faluba, ahol a kis templomuk áll, még egy akadályt kell leküzdeniük: át kell kelniük egy patakon, köveken lépkedve. Barátjuk, aki szintén kétóránnyira lakik a templomtól, nemrég balesetet szenvedett átkelés közben.

Li Yue Ying is minden héten megteszi hosszú útját a templomba, hátán cipelve kétéves kis unokahúgát. Húsz éve keresztelkedett meg. Azt mondja, hogy megéri a hosszú és nehéz út, mert hitét táplálja az ottani keresztény közösség.

„Amikor keresztény lettem, elkezdtem olvasni a Bibliát és járni kezdem ebbe a templomba” – meséli. „Mivel két óra járásnyira van a falumtól, elfogadtam néhány ember meghívását egy közelebbi templomba. Ám aztán rájöttem, hogy ott nem az igazságot tanítják. A Bibliát használják ugyan, de furcsa szabályaik vannak és a hitük is meglepő, amely szerint Jézus már visszatért. Mivel rendszeresen olvasom a Bibliát, tudtam, hogy amit mondanak, az nem helyes, ezért otthagytam őket és visszatértem ebbe a templomba.”

Luo Shui templomi közösségének mintegy 70 tagja van, akik közül a legtöbben Wu Qiang Jin hitoktatónő által lettek hívők. A hívek mindnyájan földművesek, így csak körülbelül harmincan – leginkább a nők – tudnak minden héten templomba menni.

Wu Qiang Jin-t a közösség „született hithirdetőnek” mondja, ám ő lerázza magáról ezt a dicséretet és felsóhajt: „Itt a szekták sok embert vonzanak – elmentem soknak a vezetőihez, hogy elhívjam őket a templomunkba, de nem akartak jönni”.

Mindazonáltal, ő és a többi hívő továbbra is találkozik minden héten, hogy együtt énekeljenek, imádkozzanak és olvassák a Bibliát Tong Xin Jun vezetésé-

vel, aki sok gonddal szolgálja kis közösségét.

„Azért mentem a templomba, mert vigaszt kerestem” – mondja Wu Xiu Ying, aki 1983-ban lett keresztény. „Nagy bánatom volt, mert beteg voltam és nem engedhettem meg magamnak a gyógykezelést. A templomban az emberek imádkoztak értem, és én azonnal megnyugodtam, és éreztem, hogy Isten szeretete megszabadított.”

„Egyszer Wu Qiang Jin magával vitt a városba Bibliát venni. Meglepetésemre megfizethető áron lehetett kapni. A kedvenc bibliai részem a 47. zsoltár. Sajnos gyenge a szemem, de azért még tudok egy kicsit olvasni.”

Wu Xiu Ying-hez hasonlóan, sokan évekkel ezelőtt vették meg a Bibliájukat, és ezek mára már eléggé elhasználtak, szétesőben vannak. Ezért örülnek annak, hogy új Bibliákat kaptak, amikor az Egyesült Biblia Társaságok tagjai meglátogatták őket templomukban.

Fordította:

Szabó Bernadett

(Forrás: United Bible Societies)

Beszélgetés Kozma Imre atyával az irgalmasságról és a misszióról

Az Irgalmasság szentévében vagyunk, és a Betegápoló Irgalmasrend magyarországi vezetőjével, Kozma Imre atyával beszélgetünk, aki egyben a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vezetője is.

– Mondana pár szót a gyermekkoráról, szüleiről, testvéreiről?

– Nem ismertem az édesapámat, nem voltak testvéreim. Egy szál magam vagyok, édesanyám 23 éves volt, amikor megszülettem, édesapám egyéves koromban meghalt. A nagyszülői házban nevelkedtem. Ez nagy ajándék volt számomra a tragédia után, mert így nem egykeként nőttem fel, hanem egy nagy családban, hiszen édesanyámék heten voltak testvérek. Ott megtanultam, mit jelent nagycsaládban élni, egymásra figyelni, egymásért áldozatot hozni. Ez mintegy előiskolája volt az életnek.

Ezenfelül egy nagyszerű falusi közösségbe is kerültem, ahol igazi közösségi értékeket ismerhettem meg, az emberek egymást segítették, támogatták.

A hívő közösség is példászerű volt. Plébánosom negyvenkét éven át vezette ezt a nyáját. Ugyanakkor Szigetköz papjaiból egy ragyogó közösséget szervezett. Kiváló emberek voltak, vagy börtönből jöttek, vagy oda „készültek”. Ez mind formálta és alakította gyerekkori életemet és terelgetett arra az útra, amelyen az érettségi után azonnal elindultam.

– Az életrajzában a sok elismerést látva, Ön akár lehetne egy sikeres üzletember, mégsem erről híres. Az ország bármely pontján felvetődik a neve, mindenki ismeri. Mi a vezérgondolata ennek az életműnek?

– Nagypámra hivatkozom, akitől kicsi koromtól fogva gyakorta hallot-

tam: „Senki sem élhet önmagának! Az élet arra való, hogy elajándékozzuk! Az egyén javát megelőzi a közösség szolgálata!”

Amikor papi szolgálatomat megkezdtem, a legkegyetlenebb kommunista időszakot éltük. Az Esztergomi Egyházmegye félelmetesnek mondott településére kerültem, Dorogbányára. Úgy is hívták: Vörös Dorog. Az itteni kezdés egész életemet meghatározta. Az első vasárnapon az öt szentmisén 57 ember volt, de volt egy szentéletű plébánosom is. Gyerekkori plébánosom után szinte neki köszönhetek mindent. Találkozásaim a gyerekekkel, a bányász családokkal egész életemnek új irányt szabtak. Megszületett a döntés: életemet a szegények szolgálatára szenteltem. Hála legyen az Istennek, ezt a fogadalmamat a mai napig sikerült megtartanom. Két évig szolgáltam itt és nagyon nehéz volt az elválás a sok száz gyerektől és felnőtől, akik visszaszoktak a templomba. A Máltai Szeretetszolgálat megalakításakor, a Betegápoló Irgalmasrendbe érkezésemkor ezek az élmények mindig előjöttek.

Amikor a Szentatyával, Ferenc pápával találkoztam, felszólított: „Induljunk el a peremre szorultak felé!” Azt válaszoltam: „Szentatya, én ötven éve ezen az úton járok!” Ezt válaszolta: „Tudom”.

– „Nincs kereszténység felebaráti szeretet, azaz konkrét, karitatív cselekedetek nélkül.” E korábbi mondatát felidézve kérdezzük: mit jelent Önnek az irgalmasság? Hogyan éli meg ezt papként, rendfőnökként, magánemberként?

– Zuglgethez kötődik az előbb idézett mondat, amiből kibontakozott a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, és elvezetett a Betegápoló Irgalmasrendbe. Riasztó körülmények vártak rám Zuglgetben, ahová 1977. január 15-én érkeztem. A templom beázott, csontig ható hideg tette barátságtalanná az egyébként szép templomot, s az emberek alig látogatták. Körlevelet írtam a kerület családjainak, amit fiatal egyetemisták, korábbi tanítványaim vittek a lakásokra. Ebben felkínáltam segítségemet és az egyház-köztség lehetőségeit. A megszólítás sokakat megmozdított.

Magyarországon itt jött létre az első egyházi – keresztény - szociális háló, ebben a kerületben nem maradt senki magára. Országos, sőt európai hatása is érvényesült. Ide érkezett Magyarországra először Roger Schütz, a hatóságok mesterkedése ellenére is, igaz, némaságra ítéltetett. Ide jött el elsőként Jean Vanier, ahol megszerveztük a fogyatékosok hitoktatását.

Ide irányította az Isteni Gondviselés Csilla Freifrau von Boeselager asszonyt, aki szövetségest keresett segítő programjához. Vele alapítottuk meg a Magyar Máltai Szeretetszolgálatot, amely egy plébániai közösség példájával felmutatta a krisztusi hit és a felebaráti szeretet hatalmas erejét. Ez az evangéliumi igazság ragyogott fel a keletnémet menekültek befogadásával.

– **Miért lépett be Imre atya a Betegápoló Irgalmasrendbe?**

– Máltai tevékenységem során rádőbentem: aki szegény, betegbb is. Egyik pillanatról a másikra megszületett a lépés kényszere. A Betegápoló Irgalmasrendben fedeztem fel azt a teret, ahol kitágulhat az ember lehetősége.

A beteg ember megszólít bennünket. Az irgalmas embernek szíve van a bajban lévők irányába. Az Irgalmasrend ezt az isteni értéket jeleníti meg. Karizmája, a hospitalitas által védelmet, biztonságot kínál a beteg embernek. Az Irgalmasrend intézményeiben úgy fogadjuk a beteg, kiszolgáltatott embert, mint a legkedve-

sebb vendéget, akiért mozgósítunk minden erőt, hogy megszabaduljon kiszolgáltatottságából és felcsillanjon számára a gyógyulás reménye.

– **Nagyon konkrét kérdésünk, hogy mesélne-e nekünk az isteni irgalmassággal kapcsolatos személyes élményéről?**

– Igen! Srí Lankán azt kérdezte tőlem egy ember, hogy mekkora Magyarország? Először nem értettem a kérdését, majd mondtam, akkora, mint Srí Lanka, csak éppen feleannyian vagyunk. De miért kérdezi? A következőt mondta: mert senki nem segített annyit nekünk a cunami után, mint a magyarok. Erre azt mondtam: akkor Magyarország a legnagyobb. Ez az ember megértette, hogy a magyaroknak együttérző, nagy szíve van.

– **Imre atya, mit üzen a Népek Missziója magazin olvasóinak?**

– A misszió keresztény életünk legszébb fogalma. Krisztus küldöttei vagyunk. Mostanában sokat töprengtem azon – szegény, szenvedő, hitét vesztett Európánkra gondolva –, hogy lehet-e misszió húsvéti kereszténység nélkül? Semmiképp sem. A húsvéti egyház üzenete ez: minden nap kegyelmi nap, minden nap új élet kezdete, mert Isten velünk van. A misszióban a húsvéti egyház ajándékait visszük testvé-

reinknek, leoldjuk az önzés bilincseit, és új utat mutatunk. Az új úton nem magányos vándorok vagyunk. Jézus vezet bennünket, egymásra figyelünk, egymáshoz alkalmazkodunk, egymást segítjük, és közös az örömünk. Részesüljön minél több ember általunk a húsvéti egyház missziójának ajándékából!

Az interjút készítette:
Benvin Sebastian atya és
Bágya János, koordinátor

Missziós Gyermekek Országos Találkozója

A II. Országos Gyermekmissziós Találkozót 2015. október 3-án tartottuk a Rezső téri Magyarok Nagyasszonya templomban.

Hagyományteremtő céllal szerveztük ismét össze az ünnepi találkozót, melyet a 2014. évben tartott 5 éves jubileumi ünnepség után, ugyancsak a missziós vasárnaphoz közeli időpontra, októberre igazítottuk. Az újraindulástól számított korábbi években a Missziós Gyermek Társaságának magyarországi megújulását a pünkösti Karizmák Ünnepe Máríaremetén ünnepeltük.

A rendezvényre az ország minden tájáról több mint háromszázan, a missziós gyermekek mellett szülők, barátok, érdeklődők is nagy számban érkeztek. A 10 órakor kezdődő programot Sebastian atya köszöntő szava nyitotta meg. Ezt követően a nagybábkányi és pásztói missziós gyermekekből és ifikből alakult színtársulat Lisieux-i Szent Teréz

szüleinek életét mutatta be. Mint tudjuk, Louis Martin és Zélie-Marie Guérin házaspárt Ferenc pápa 2015. október 18-án, a világmisszió ünnepén avatta szentté.

A lélekemelő előadást a legszentebb áldozat bemutatása tette teljessé, melyet Kiss-Rigó László püspök atya celebrált. Prédikációjában a 72 tanítvány és a missziós gyermekek szerepét hozta összefüggésbe. „A mai apostolok, a papok és szerzetesek, már nem csak tízenketten vannak, ahogy a tanítványok sem hetvenketten. Mindannyian tanítványok vagyunk, akik követjük Krisztus tanítását. Jézusnak szüksége van ma is segítőkre, akik továbbadják és tettekre váltják a tanítást. Ti vagyok azok!” Ezekkel a gondolatokkal bátorította Püspök atya a jelenlévőket, majd a beiktatási ceremónia következett, amelynek keretében negyven újonnan csatlakozó gyermek missziós fogadalmát áldotta meg.

A nap második felét a vidámság és az örömteli hangulat jellemezte. A templom napos parkjában, közösségben elfogyasztott ebéd után Bisztrai György interaktív bábjátéka tanította és nevetette meg a többszáz fős missziós közösséget. Gyuri bácsi a kézzel készített, kedves állatkás bábuin mutatta meg a misszió, azaz a szeretet egymás irán-

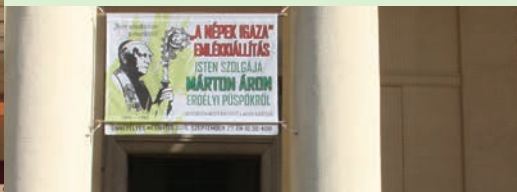

ti kifejezésének fontosságát. A játékba döbrentett rá, hogy mennyire egyszerű szeretni, ha élni hagyjuk magunkban az önfeladti gyermeki vidámságot.

Záró programként táncba hívtuk a gyerekeket. Kókai Alexandra, Farkas Tekla, Veres András és Kovács Bertalan tanítottak egyéni, társas és közösségi táncot. Istennek hála, verőfényes nap-sütésben és kellemes őszi időben tölthettük el ezt a napot.

A 2016. évi III. Országos Gyermekmissziós Találkozót szeptember 27-én fogjuk megrendezni Budapesten ugyancsak itt, a Rezső téri Magyarok Nagyasszonya templomban.

Bágya János, PMM,
Szent Gyermekség Műve
koordinátora

Európai Szent Gyermekség Műve Konferencia Zadarban

A horvátországi Zadarban 2016. március 6-9. között konferenciát rendeztek azon európai országok képviselői részére, ahol működik a Szent Gyermekség Műve.

A konferenciát kétfévente tartják meg, idén tizennyolc országból harmincöt fő részvételével. Mottója: „Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjnek idején, és elment” (Mt 2,14). A kommunikáció 4 nyelven folyt tolmácsok segítségével. Már megérkezésem pillanatában éreztem az oldott hangulatot, szeretetteljes fogadtatást, a vendéglátók részéről a kiváló szervezést és a baráti légkört.

Az első este a szentmise előtt mindenki bemutatkozott és hozott egy szimbólumot, amivel bemutatta az otthoni missziót és önmagát. Én kakaós csigát vittem, mert az elmúlt év végén nagy sikere volt nálunk a felhívásnak: „Ha lemondasz egy kakaós csigáról és az árát bedobod az adománygyűjtő dobozunkba, akkor megajándékozunk egy füzetet!”

A hétfő délelőtti előadás témája, a menekültkérdés volt, amelyet három aspektusból vizsgáltunk:

- a Biblia szemszögéből, mikor is tudatosítottuk, hogy maga Jézus is menekült volt (Mt 2, 13-15).
- az Egyház álláspontja, nyilatkozatai alapján,
- kisfilm mutatta be, hogyan tudjuk megmenteni kisgyermek életét.

Lehetőségem nyílt bemutatni a magyarországi misszió elmúlt hét évének működését; képekkel illusztrálva beszéltem a csoportok munkájáról. Nagy érdeklődéssel fogadták a beszámolót. Más országok is bemutatták missziós munkájukat. Meglepődve tapasztaltam, hogy a „kis imával, kis áldozattal” mottó nem gyakorlat sok országban. Főleg az évenkénti egy-két alkalommal megrendezett nagy gyűjtésekből segítik a rászoruló gyermekeket. Hozzánk hasonlóan viszont több országban is gyermekek ajándékokat készítenek - naptár, játékok stb. - az adományokért.

A délutáni rövid városnézés után az Érsek úr celebrálta a szentmisét a Székesegyházban, melyen nagyon sok hívő is

imádkozott velünk együtt a misszióért. Kedden egy horvát filozófia professzor asszony tartott előadást: „Hogyan neveljük a gyermekeket a missziós feladatra?” címmel.

A helyi missziós gyermekek előadással vártak bennünket, ezt néztük meg ebéd után. Megható volt megtapasztalni azt a lelkesedést, ahogy énekeltek, imádkoztak, báboztak, ajándékokat készítettek, érezni lehetett a tiszta, őszinte gyermeki lelkekből áradó szeretetet. A horvátországi apostoli Nuncius úr által bemutatott szentmisén együtt vettünk részt, a nagyszámú gyermekkórus csodásan énekelt.

A napot egy közös vacsorával zártuk, amit a szülők főztek. Az utolsó napon megbeszéltük a jövőre vonatkozó terveket, majd haza indultunk.

Hálás vagyok az Úrnak és Sebastian atyának, hogy részt vehettem ezen a konferencián. Mélyebb bepillantást nyertem missziós munkánkba. Most még erősebben megtapasztaltam, hogy jó úton járunk, hogy a gyermekeknek irányt mutassunk, hogyan kell árva, szegény, éhezõ, beteg társaikért ismeretlenül is imádkozni, áldozatot hozni. Hiszem, hogy ezek a gyermekek később, felnőttként krisztusi értékrend szerint fogják alakítani a világot.

Keserű Márta

Váci Egyházmegyei

Szent Gyermekség Műve koordinátora

V. Váci Egyházmegyei Szent Gyermekség találkozó

Ötödik alkalommal tartottuk meg a találkozót a Váctól mintegy 10 km-re fekvő Rádon.

A Szent Gyermekség Műve Váci Egyházmegyei találkozóját 2016. április 9-én immár ötödik alkalommal tartottuk meg Rádon. Mottója: „Legyetek irgalmasok!” Az ünnepi eseményre idén is több mint kétszázán érkezünk az egyházmegye különböző pontjairól: Fótról, Bugyiról, Nagybárcánbó, Pásztóról, Rádról, Patakról, Vecsésről, vendéggént Budapestről és a távoli Encsről is.

A találkozó idén is püspöki szentmisével kezdődött, melyet dr. Beer Miklós váci megyéspüspök mutatott be Sebastian atyával, a PMM igazgatójával, és Rolik Róbert helyi plébános atyával közösen. A liturgiában egy diakónus is szolgált, akit ez év júniusában fog Miklós püspök atya pappá szentelni. Prédikációjában a püspök atya az apostolság fontosságára és Jézus irgalmas szeretetére hívta fel a figyelmet, majd 15 avatandó

gyermek missziós fogadalmát áldotta meg.

A szentmisét követően imádkozva és énekelve a kereszthoz hasonló, 14 állomásból álló Öröm Útját járva vonultunk át a tornacsarnokba, ahol megismerkedtünk a város és a közösség történetével. A nagyon finom ebéd után, amit ezúton is köszönünk a segítőknek, az új ismeretekből összeállított kvízzátékra került sor, majd a szabadban kincseket – az irgalmasság testi-lelki cselekedeteit – „gyűjtötték” össze a gyermekek. Délután háromkor az újonnan avatott kis missziósok vezetésével közösen imádkoztunk az irgalmasság rózsafüzérével.

A délutánt ismerkedéssel, baráti beszélgetésekkel, focival, közösségi táncal töltöttük – mosolygósan és vidám hangzavarban. A szervezésért köszönet Oszaczkiné Berezvai Tündének, a helyi missziós csoport vezetőjének, és a rádi közösségnek, akik enni- és innivalóval, áldozatos munkával tették családiassá a napunkat. Köszönet továbbá Keserő

Mártának, a váci egyházmegye koordinátorának, valamint Lieszkovszky Gábor polgármesternek, aki ebben a borús időben rendelkezésünkre bocsátotta a tornacsarnokot erre a meghitt, vidám missziós ünnepre.

Cikkünkrol bővebben a <http://papaimisszio.hu> oldalon olvashatnak, láthatnak képeket, videókat.

B. J.

Az V. Váci Egyházmegyei Szent Gyermekség találkozó képes beszámolója ►

A Szent Gyermekség Műve kárpátaljai projektjéről

A magyarországi Szent Gyermekség Műve missziós gyermekcsoportjai 2016-ban is segítik a projekt befejezését.

Októberi számunkban részletes híradást adtunk projektünkről. Idén a missziós gyermekek tovább folytatják segítő munkájukat: imádkoznak és adományokat gyűjtenek, hogy mielőbb befejeződhessen a ráti család típusú Szent Mihály Gyermekeknél 4. családi háznak felépítése.

Azóta sok belső építési munka befejeződött, mint például a vakolás, a lépcső

vaskorlátja és az emeleti mennyezet szerkezete. A tartós jó idő beálltával folytatódhatnak a további munkálatok: a homlokzati vakolás, a szigetelés, a teljes ház festése, parkettázás, csempeburkolatok. A fürdőszobai felszerelések beszerelésre várnak. Hátra van még a fűtésrendszer kiépítése, a bútort és konyhafelszerelések, egyéb berendezések beszerzése. A 2006 ősze óta működő ráti Szent Mi-

hály Gyermekeknél három családjában jelenleg 24 fogadott és 7 saját gyermeket nevel a három házaspár.

A missziós közösségeink jótékonyági programjaihoz, adománygyűjtéseihez különböző ajándéktárgyakat készítettünk: sapkát, pólót, vászontáskát, tollat, szentképeket és iskolai füzeteket. Az ajándéktárgyak mindenki számára hozzáférhetőek, érdeklődni a Pápai Missziós Művek elérhetőségein lehet.

B.J.

koordinátor

Az éves projekt céljait minden jólelkű ember támogathatja a **11600006-00000000-27778649** számlaszámra küldött adományaival. Kérjük, a közlemény rovatba írják be: **Gyermekeknél.**

A Szent Gyermekség Műve eseményeiről

Az alábbiakban néhány, az ország különböző területein élő missziós gyermek levelét közöljük.

A nyíregyházi Szent Miklós Görög-katolikus Általános Iskolába járok. A mi iskolánkban harmadik osztálytól lehetünk missziósok, így én a tavalyi évben csatlakoztam a Szent Gyermekség Művéhez. Havonta tartunk missziós foglalkozásokat, és a tanév során többször is különféle gyűjtéseket szervezünk. Rendszeresen támogatjuk a városunkban lévő egyik anyaóvó intézmény gyermekeit, és a rászoruló roma gyermekeket. Küldtünk élelmet és ruhát az utcán élő hajléktalanoknak, de eljuttattuk már adományainkat egy árvaházba is. A múlt tanévben a születésnapomra

kapott pénzből ajánlottam fel 2000 Ft-ot egy kárpátaljai gyermekotthon javára.

Silimon Lóránt,
4. osztályos tanuló, Nyíregyháza

2015. október 3-án volt 600 éves a bátai Szent Vér kegyhely. Ezen a napon a Pécsi Egyházmegye több településéről gyalogos zarándoklat indult a búcsúra. A szekszárdi Szent József Katolikus iskolából is sokan részt vettünk ezen a nagyon szép ünnepen. A missziós csoportunkból néhányan busszal mentünk, mert a szentmise előtt, amíg a zarándokcsoportok megérkeztek, mi vezettük a „Szent Vér Rózsafüzért”. Felemelő, egyben megható is volt ennyi hívő emberrel együtt imádkozni. A szentmisét Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek és Udvardy György pécsi megyéspüspök celebrálta az egyházmegye papjaival, és több püspök részvételével. Utána körmeneten vettünk részt. Lelkileg feltöltődve,

egy szép élménnyel gazdagabban térünk haza.

Mayerné Piroska,
missziós csoportvezető, Szekszárd

Első osztályos koromban láttam a missziós gyermekeket és akkor eldöntöttem, hogy én is az leszek. A legjobb, hogy segíthetek a szegény embereken. Karácsony előtt nagymám horgolt keresztekét készítettem, amit aztán az iskolában árultunk és a bevétellel missziós célokat támogatunk. Boldog vagyok, hogy missziós lehetek.

Zelei Panna Boglárka,
3. osztályos tanuló,
Nyíregyháza

Úgy kerültem a Szent Gyermekség Művéhez, hogy egy kedves barátom, Benedek meghívott az elsőpénteki találkozójukra. Nekem nagyon tetszett. A Szent Gyermekség tagjai sorába Mátraverebély-szentkúton, az I. Váci egyházmegyei találkozó alkalmával Beer Miklós püspök atya avatott fel 2012. április 21-én. Azóta minden egyház-

megyei találkozón részt vettem. Szerintem eddig a legjobban sikerült találkozó a tavalyi volt Patakon. Boldogan megyek minden nyári táborba, és a jövőben is szeretném a missziós életet folytatni. Tavaly nyáron elnyertem az Év Ifjú Missziósa címet, aminek nagyon örültem. Ezt a vándordíjat kiállították az iskolánkban. Így könnyű volt misszionálni, végigjártam az osztályokat ötödiktől tizenkettedikig, és beszéltem társaimnak a misszióról. Az iskolában tartottunk egy karácsonyi gyűjtést, ami arról szólt, hogyha lemondasz egy kakaós csigáról, és az árát a Szent Gyermekségnek adod, ajándékba kapsz egy missziós füzetet. Nagyon várom, hogy pünkösdkor részt vegyek a csíksomlyói zarándoklaton.

Fekete Kristóf,
7. osztályos tanuló, Fót

Mi azért lettünk missziósok, mert segíteni szeretnénk a szegényeknek, és amit nekik teszünk, azt Istennek tesszük. A misszióban minden évben támogatunk valamit. Nekünk eddig az volt a legjobb missziós élményünk, hogy a szünetekben sapkákat, rózsafüzéreket, tollakat, füzeteket és kis imakártyákat osztogattunk az adományokért. Iskolánkban missziós találkozókat szoktak szervezni. Szeretnénk, hogy egyre több missziós legyen!

Ősz Blanka és Bodnár Eszter,
3. osztályos tanulók, Nyíregyháza

▲ Fót: Missziós adománygyűjtés a szentmisék után

◀ Rákosszentmihály: Szent Erzsébet asztala a reggeliből maradt kenyereket, a missziós gyermekek pedig az almaprogramból megmaradt almákat kínálják

▲ Nyíregyháza: „Adj egy csokit a szegényeknek a mikuláscsomagodból!”

Új szolgálatom - plébániai hitoktató

Szent Imre ünnepnapján kezdtem az új, hitoktatói munkámat az óbudai Szentháromság plébánián Bajzáth Ferenc atya mellett. Kicsit félttem, hogy a gyerekek furcsának tartanak majd, mert ritkán találkoznak fekete szerzetesnővel. Különös élmény volt, amikor Dani örömteli „de jó, hittanóra!” kiáltással

elém szaladt, majd kisujjamba akasztva a kisujját bekísért a terembe. Minden aggodásom elmúlt hirtelen.

Jelenleg tíz hittancsoportom van, az ökumenikus óvodástól kezdve az iskola, elsőáldozásra készülő csoportokig. Fantasztikus érzés az ovis kicsikkel, mert annyi meglepetést rejtenek a gyer-

meki önzetlen szeretetükkel. Minden órámba csempészek egy-egy missziós feladatot. Adventben például száz képeslapot írtunk a gyermekekkel, kártyákkal gyerekeknek. Az egyik gyermek azt írta: „Ne sírjál, én megígérem neked, hogy fogok imádkozni érted.” Egy másik kedves történetem, amikor karácsony előtt mondtam a hittanórán, hogy még nem született meg a kis Jézus, várjuk, hogy szenteste megszülessen. Pár nap múlva rohan felém az egyik kedves tanítványom és izgatottan meséli a nagy hírt, hogy megszületett. Kérdeztem, hol találkoztál vele? Büszke mosollyal közölte: „Hát ott volt a piacon!”

A sok mosoly és öröm mellett vannak szomorúbb dolgok is. Sajnos az elsős és másodikos gyerekek közül alig párán tudnak imádkozni. Az „Üdvözlégy”-et sokan nem is ismerik. Amikor megtanulják, nagy lelkesedéssel mesélik otthon a szülőknek, hogy új imát tanultak. Sokan el is imádkozzák otthon, ezáltal Istent viszik a családba, ami nagyon fontos küldetés.

Ez az én új misszióm, ami nagyon tetszik. Sokat gondolkodom rátok is, missziós barátaim, igyekszem majd lehetőségeimhez mérten immár önkéntesként csatlakozni a programjaitokhoz. Isten áldjon benneteket!

Maria Blandina SSpS nővér

(Folytatás a 12. oldalról)

Két és fél éve csatlakoztam az Ifjúsági Missziós Társulathoz. Nagyon élvezek minden találkozót és táborát, hálás vagyok, hogy részese lehetek mindennek. Hatalmas öröm látni, mi lesz egy-egy éves munkánkból, projektünkből, az örömet a gyermekek arcán, tudva, hogy mindez a mi szeretetünkből és áldozatainkból lett!

Úgy gondolom, hogy a Szent Gyermekség és az Ifjúsági Misszió valódi ereje bennünk, a csoportokban, a gyermekekben és fiatalokban rejlik. Nekem többek között ez is adott és ad a mai napig biztatást, hogy jó úton járok, ami úgy gondolom ma nagyon fontos. Az elvilágiasodott körülmények között nagyon könnyű eltántorodni, főleg fiatalokként, amikor annyi más hatás ér minket.

Nagyon jó egy közösséghez, barátokhoz tartozni, akik osztoznak velünk

a hitünkben, közös úton járunk. Így később mi magunk is olyan szülők, keresztszülők, nagyszülők lehetünk, akik jó példát mutathatnak a gyermekeknek, hogy ők is segítő kezet nyújthas-

sanak azoknak, akiknek szükségük van rá. Őszintén hiszem, hogy ez az az erő, amivel megváltoztathatjuk a világot!

Faur Csenge IMT, Fót

Ifjúsági Világtalálkozó Krakkóban

Rio de Janeiro után a következő Ifjúsági Világtalálkozót az Irgalmasság rendkívüli szentévében Krakkó városában, július 25. és 31. között rendezik meg Ferenc pápa részvételével.

Krakkó
IVT 2016

Az idén Krakkóba látogat a világ keresztény ifjúsága. A találkozó mottója: „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek” (Mt 5,7). Ferenc pápa az elmúlt években a 8 boldogság sorait tette a fiatalok elé követendő példának. Mit jelent az irgalom, és kik várnak minket Krakkóban? Erre a kérdésre két lengyel szent ad nekünk választ.

Szent Fausztina nővér – Az isteni irgalmasság üzenetét Jézus Szent Fausztina nővérnek nyilatkoztatta ki látomások, elragadtatások közben. „Te vagy irgalmasságom titkárnője, erre a tisztségre jelöltelek ki a jelen és az eljövendő életben” (Napló 1605).

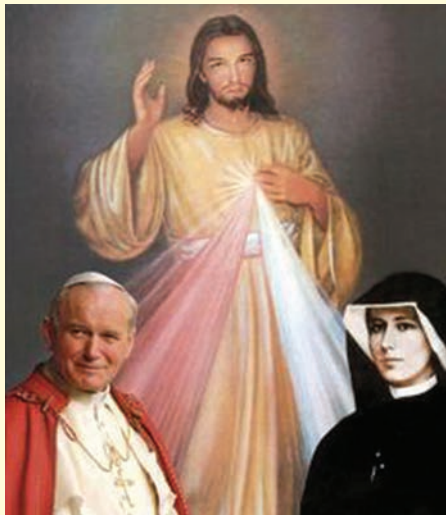
Helena Kowalska néven 1905. augusztus 25-én született Lengyelországban. 1925. augusztus 1-én lépett be az Irgalmasság Anyjáról nevezett szerzetesrendbe. Naplójában így ír: „Az volt a benyomásom, mintha a paradicsomi életbe léptem volna be. Szívem egyetlen hálaima volt” (17). A rendben kapta a Fausztina Mária nővér nevet. Leghosszabb ideig Krakkóban élt, 1938-ban halt meg.

Látomásaiban Jézus többször kijelentette, hogy nem áldozata kedves előtte, hanem az engedelmisség. „Annak a léleknek, aki engem nagyon szeret, akaratom szerint kell élnie” (1023). Az irgalomról a következő kijelentéseket kapta Jézustól: „Közd a lelkekkel nagy irgalmamat, melyet irántuk érzek, és bátorítsd őket: bízzanak irgalmam mélységében” (1567). „Ne féljen a gyenge, a bűnös lélek közeledni hozzám, még ha több vétke is lenne, mint amennyi homok van a földön, minden elmerül irgalmam mélységében” (1059). Mielőtt eljövök, mint igazságos bíró, előbb szélesre kitárom irgalmam kapuját” (1146).

„Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságnak ünnepe, hogy a képet, melyet ecsettel fogsz megfesteni, húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe”(49). „A kép által

sok kegyelmet fogok kiosztani a lelkeknek, ezért hozzáférhetővé kell tenni minden lélek számára” (570). „Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít” (699).

Az irgalmasság órájával és rózsafüzérével kapcsolatban ezt a feladatot kapta Jézustól: „Emlékeztetek arra, leányom, hogy valahányszor hallod, hogy hármát üt az óra, merülj el teljesen irgalmasságomban, dicsőítsd és magasztald;

hívd le az egész világra hatalmát, főleg a szegény bűnösökre, mert az irgalom ebben az órában nyílt meg teljesen a lelkek számára. Ebben az órában kéréseddel mindent elnyersz magad és mások számára. Ebben az órában lépett a kegyelem az egész világba: az irgalom legyőzte az igazságosságot” (1572). 1993-ban II. János Pál pápa avatta boldoggá, majd 2000-ben szentté, és ekkor hirdette ki az isteni irgalmasság ünnepét a húsvét utáni első vasárnapra.

Szent II. János Pál pápa – Ahogy a fenti sorok is tanúsítják, a szent lengyel pápa tette teljessé az irgalmasság kinyilatkoztatásának művét. Karol Wojtyła 1920-ban Wadowicében született, 1938-ban Fausztina halálának évé-

ben kezdte meg egyetemi tanulmányait Krakkóban, majd néhány év külföldi tanulás és papi szolgálat után, 1948-ban tért vissza ebbe a városba, ahol egyetemi káplán, később a teológia és az etika professzora lett. 1964-ben VI. Pál pápa Krakkó érsekévé, majd 1967-ben bíborossá nevezte ki. 1978-ban pápává választották.

II. János Pál a világ fiataljainak „kedvenc” pápájává vált. 1991-ben Magyarországra látogatott és beszédében így szólt a magyar fiatalokhoz:

„Tudva tudom, hogy ti vagytok a magyar egyház élő reménysége, hazátok ígéretes tavasza. (...) »Legyetek, tiszták, hősök, szentek«, ahogy gyakran énekeltek a templomban, és legyetek azon, hogy Isten megmenthesse hazátokat a ti nagylelkű erőfeszítésetek segítségével.” ... „Az isteni Igétől megvilágosítva, ti lesztek az új evangelizálás apostolai. Rátok hárul a feladat, hogy elvigyék az evangéliumi üzenetet kortársaitoknak, és mindazoknak, akikkel találkoztok. Nektek kell átjárnotok a társadalmat a mindent megújító hit kovászával.”

Már papi szolgálata kezdetén a fiatalokat, mint az egyház jövőjét, reménységét tanította. Mindvégig a fiatalok aktuális nehézségeire és igényeire koncentrálni fogalmazta meg üzeneteit. Ennek a gondoskodó szeretetnek köszönhető, hogy bevezette az ifjúsági világtalálkozókat, 1984-ben Rómában virágvasárnapon tartották az első. A találkozók az évek során minden kontinensre eljutottak, több millió fiatalot megmozgatva. Halálával sem szűnt meg a fiatalok találkozója, utódai folytatják példáját. II. János Pál pápa szentté avatására 2014. április 27-én, az Isteni irgalmasság vasárnapján került sor.

Idén e két lengyel szent otthonába, Krakkóba hív minket, fiatalokat Ferenc pápa. Bővebb információt a www.krakko2016.hu oldalon találtok.

Összeállította:

B. J.

Hidak építése keresztények és muzulmánok között

Késői hivatás, melyet felnőtt korban fedezett fel és mélyített el Jens Petzold atya egy szír monostorban, miután áttanulmányozta a világ nagy vallásait, különösen a keleti vallásokat.

Jens atya misszionárius életét a keresztények és muzulmánok közötti hidak építésének szenteli a Közel-Keleten, főleg Irakban és Szíriában, ahol most felekezeti formába öntött háború és erőszak dúl. Jens atya Németországban született, svájci állampolgár, 53 éves, és annak a keresztény szerzetesközösségnek a tagja, amely a szíriai Deir Mar Musa tapasztalatai alapján született. A közösséget az imádság, az elfogadás és a mindenkiel, főleg a muzulmánokkal való párbeszéd jellemzi. Húsz éve él a Közel-Keleten.

A misszionárius atya 2001 óta előjárója a monasztikus közösségnek Sulaymaniyah-ban, az iraki Kurdisztán egyik legfontosabb városában. A következő évtől Kirkuk akkori érseke – most babilóniai káld pátriárka – kérésére egy XIX. századi Szűz Máriának szentelt templomban is szolgál.

„Késői missziós hivatás az enyém” – meséli Jens atya –, „mert 1994-ig, amikor először jöttem Közel-Keletre, nem voltam keresztény. Európában elkezdtem egy lelki utat a keleti vallásokra figyelve, különösen is a buddhizmusra, ami elbűvölt. Ezért elhatároztam: elmegyek, hogy felfedezzem, hogyan élnek az emberek azokban az országokban, ahol a buddhizmus honos. Egy év utazás után érkeztem Szíriába.”

Szíria meghódította Jens atyát, és elhatározta, hogy hét hónapig ott marad és elkezd arabul tanulni. „Rátaláltam a Mar Musa kolostorra, ahol olyan közösséget láttam, amely komolyan veszi a többi vallást is. A kolostor előjárói felajánlották, hogy maradjak ott egy évig, tanulni és kutatni. Lelkesen fogadtam a javaslatot, azonnal világos volt számomra, hogy ahhoz, hogy hidakat építsünk, nekünk magunknak is a folyó egyik partjává kell válnunk. Hitbeli döntést kellett hoznom és rábízní magam a Szentlélekre. 1994-et írtunk, akkoriban ismertem fel, hogy keresztény akarok lenni és életemet ennek a különleges szerzetesi és missziós célnak szentelni.”

Így kezdődött a hit elmélyítésében, tanulmányokban és imádságban eltelt út, amely 1996 húsvétján a megkeresztelkedéséhez vezetett. Négy évvel később letette fogadalmaikat. Közben két évig Rómában az Arab és Iszlám Tanulmányok Pápai Intézetében mélyítette el tudását. „Nehezen hihető, hogy attól a helytől, ahol lakom, alig 150 km-re háború van. Egyedül a menekültek jelenlétét érzékeljük. Két-százhuszan a mi közösségünkben élnek és további ötezen a város környékén.”

„Irakba azért jöttem, hogy létrehozzak egy helyet, ahol keresztények és muzulmánok találkozhatnak egymással. A sulaymaniyah-i szerzetesközösséget az imára, a kétkezi munkára és a vendégszeretetre tett fogadalom határozza meg, a Jézus Krisztus által felmutatott szeretet és elfogadás példája alapján. Az iszlám világgal, – ha az egyes muzulmán hívekkel való kapcsolatáról beszélünk – nincsenek problémák.” Mégis marad a háború, az erőszak és a terror valósága, ami az utóbbi években vérrel áztatta Irakot, Szíriát, az egész Közel-Keletet.

„Kolostorunk a találkozás helye. Célunk otthont adni találkozásoknak, kiindulva a hitbeli és a kulturális különbségektől, előnyben részesítve a bölcsesség és a tárgyalás útját. A legnagyobb veszély az, ha egyáltalán nem próbálunk kapcsolatot teremteni az iszlámmal.”

Fordította:
Szabó Bernadett
(Forrás: Asianews)

Regina mama és a lányok sorsa

Tanzánia északi részén, a Mara vidékén már ősidők óta az a nézet, hogy a nők kevesebbet érnek, mint a férfiak. Alapvető jogokat vonnak meg tőlük. Egy nő szembeszáll ezzel, és lassacskán eléri a változást a fejekben.

Pendót, a nyolc éves kislányt öt tehénért adta el egy 54 éves férfinak a nagynénje és a nagybátyja. A kislány 3 hónapig élt nála, aztán egy nap elmenekült onnan. Addig futott, míg Musomába nem ért, a Viktória tó melletti városba. Itt menedéket talált a „Jipe Moyo” nevű házban, ami azt jelenti: „Légy bátor!” A szerzetesnővérek fogadták be a kislányt.

Regina Andrea Mukama mellette ül, míg a kislány elmeséli történetét. Az itteniek Regina mamának hívják. Évtizedek óta harcol a nők jogaiért. Úgy ismerik, mint aki eléri, amit akar. Nem mindenki szereti őt, mivel az ősrégi hagyományok ellen hadakozik, mint a poligámia, a családi erőszak, a lányok szerveinek megcsonkítása. „Ez utóbbi annak az eszköze, hogy elnyomják őket” – mondja Regina mama. „Ezzel kezdődik a nők elleni erőszak: egy borzalmas, értelmetlen kínzás, amibe sokan belehalnak, és aki túléli, élete hátralevő részében szenved”.

Regina mama irodájában minden egyes esetet feljegyez és tanácsokat ad a hozzá fordulóknak. Időnként azonban elhagyja irodáját és elmegy más falvakba, hogy megpróbálja megváltoztatni a régi szörnyű szokásokat. Ő maga is elmenekült a családjától, mert mikor a férje meghalt, a család hozzá akarta adni őt sógorához. Hat gyermekével együtt hagyta el őket. Azóta dolgozik a nők igazáért.

Musoma püspöke megkérdezte tőle, nem akar-e az ő egyházmegyéjében dolgozni, a kenyai határ közelében élő nőkért. Itt még nagyon erősen élnek a borzalmas hagyományok. Sok szülő azonban már óvni próbálja gyermekeit, és elküldi őket, ha veszélyt éreznek. A gyerekek kapnak egy mobiltelefont, amivel Regina mamát tudják hívni, így kerülnek hozzá a táborba. A tábor éven-

te 500-1000 kislányt fogad be. Itt iskolába is járnak a gyerekek, amit az ősi szokások szintén elleneznek. A kormány katonái védik a tábort, mivel a csonkítás helyeslőinek haragja és erőszakra való készsége nagy. Regina mamának segítői is vannak: Damaris és Sylvester segítene szappant főzni, amivel egy kis bevételre tesznek szert. Christina Muajuma zöldségeket termeszt és teheneket tart.

Pendo Ruguya és kis barátnője, Esta Joseph, aki ugyanolyan sorsra jutott, mint Pendo, azóta is itt élnek a „Jipe Moyo” házban. Annunciata Chacha nővér foglalkozik velük. Iskolába járnak, szépen tanulnak. Itt szabad nekik gyerekek lenni. A nővér pontos könyvet vezet a lányok fejlődéséről, nehézségeikről. Esta jól tanul, nemsokára osztályelső lehet. Vannak azonban sötét napok, amikor egész nap sír. Az bántja őt a legjobban, hogy nem tudja, hogy nézett ki az anyja. Az ilyen sebek talán örökre bennük maradnak.

Fordította:
Sz. B.

(Forrás: missio magazin)

A verbita missziós-szerzetes képzés része a terepgyakorlat. Ennek egyik formája, hogy az Isteni Ige Társasága a növendéket kipróbálja akár Óceániában is - egy „zöldfűlű” misszionárius tapasztalatai Pápua Új-Guineában.

Jelenleg a Kunjingin-i plébánián, East-Sepik tartományban élek. Azzal a meggyőződéssel indultam ide, hogy Isten készített itt helyet számomra, és hogy szeretni akarom az ittenieket. Meg kellett tanulnom a helyi szokásokat, a generátort kezelni, disznót vágni, főzni. Hozzá kellett szokni az utazási körülményekhez és megküzdeni a helyi tok pidzsin nyelvvel, ami éppen egyszerűsége miatt nehéz. Egyedül vagyok magyar. Magányomat Isten inkább javamra fordította - nyitottabbá váltam.

Régóta itt szolgáló misszionáriusoktól néha különös tanácsokat kapok: „Sose várj köszönő szavakat. Húsz éve segítem ezt is, azt is, de a 'köszönöm' elmaradt.” Máskor megdöbbentő dolgokról ír a helyi sajtó: nyilvános boszorkányégetés. A misszionáriusok felháborodnak: több mint száz éve itt szolgálnak, Pápua Új-Guinea már hivatalosan keresztény ország, hogyan történhet meg ilyen szörnyűség?

Magam is választ keresek. Ahogy próbálom megérteni a pápua embereket, Leo Arkfeld szavaira gondolok. Egy verbita anekdota szerint Wewak egyházmegye híres „repülő” püspöke, pilóta misszionárius, egyszer meglátogatta Társaságunk seminaristáit Németországban. Néhány növendék, akik ide készülődtek, megkérdezték a püspöktől: „Mit vigyünk magunkkal, mire lesz ott szükségünk? Trópusi kalap, bakancs, vagy szúnyogháló?” A tapasztalt püspök ezt válaszolta: „Uraim, a pápua misszióban három dologra lesz szükségük: türelemre, türelemre és türelemre.”

Azt kérdezem magamtól: végül is mit várok én a pápua keresztényektől? Magyar népemnek is évszázadok kellettek a keresztény értékek elsajátításához. Pápua testvéreink pedig csupán alig több mint száz éve találkoztak a kereszténységgel. Jó néha rádöbbenem, hogy Isten előtt ezer év annyi, mint egy, és egy, mint ezer. Ebben a tervben én csak egy kis fejezet vagyok. A missziós hivatás nem rólam, hanem Istenről szól. Ma már nem aggódom azon, hogy mi lesz példá-

„A növekedést Isten adta”

(1Kor 3,6)

ul a kedvenc ministránsaimmal, ha Isten majd végleg világgá küld. Megteszem a magamét, „a növekedést azonban Isten adja” (vö. 1Kor 3,1-9). Olyan jó néha úgy imádkozni, hogy „Uram, én csak haszontalan szolgád vagyok” (vö. Lk 17,10).

A legtöbb keresztény misszionárius – katolikus, protestáns – akikkel eddig találkoztam, „ráéreztem” a melanéz kultúra szépségére. A pápuák közösségben gondolkoznak, és nagyvonalúak, különösen az egyszerű emberek. Ha valakit

a szívükbe fogadnak, arról akár erejükön felül is gondoskodnak. Erős a vendégszeretet és Isten szolgáinak tisztelete.

Zárszóként azokhoz szeretnék szólni, akiket az Isten missziós munkára hívogat. Úgy tapasztaltam, hogy lehet a legjobb felszerelésem, vagy a legtöbb talentumom, az egész nem ér semmit, ha nem szeretem a rám bízottakat. Csak együtt tudunk Istenhez közelebb kerülni.

Pisztora Ferenc SVD

REJTVÉNY

Fejtsd meg a rejtvényt és küldd el nekünk! A helyes megfejtők között missziós ajándécsomagot sorsolunk ki.

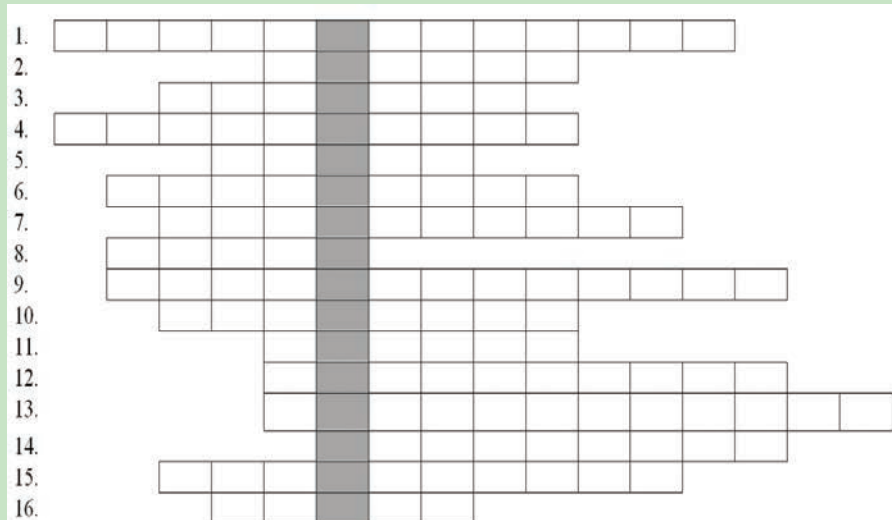
Címünk: 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

E-mail: pmmmisszio@gmail.com

Beküldési határidő: 2016. június 30.

A helyes megfejtők megtudhatják, hogy Isten melyik tulajdonsága miatt irgalmas az emberekkel.

1. Ekkor vonult be Jézus Jeruzsálembe
2. Így is szenvedett értünk Jézus: ... verejtékezett
3. Szervedés helye
4. Az Oltáriszentség hitünk szerint:
5. Isten egyik tulajdonsága, azt akarja, hogy mi is ilyenek legyünk
6. Jézus a kereszten neki mondta: „Még ma velem leszel a paradicsomban.”
7. Ilyen áldozat Jézus kereszthalála. (megbocsátás)
8. Mennyei Atyánk
9. Katonák által így is szenvedett értünk Jézus
10. Jézus szavaival és tetteivel meghirdette Isten
11. Így nevezték Jézust a tanítványai
12. Az Oltáriszentségben lévő Jézus jelenlétét jelzi templomainkban
13. Húsvétkor ünnepeljük Jézus
14. Itt mutatkozott meg Jézus isteni dicsősége színeváltozásakor
15. Jézus „.....” lett értünk mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig”
16. A szentmisében itt jelenik meg Jézus áldozata.

Előző rejtvényünk megfejtése:
IRGALMASSÁG

A szerencsés helyes megfejtők
missziós füzetcsomagot nyertek:

Vida Gellért Pomáz

Gödri Csanád Budapest

Taczman Andrea Jászberény

Lap apostolokat keresünk!

Magazinunk terjesztéséhez szeretettel várjuk nagylelkű adományozóink és támogatóink jelentkezését. Fontosnak tartjuk, hogy a magazin missziós lelkülete, a világmisszió hírei eljussanak mindazokhoz, akik szívesen olvasnák a jövőben kiadványunkat. Jelentkezésüket az alábbi elérhetőségeken várjuk:

P. Benvin Sebastian SVD

• pmmmisszio@gmail.com

• Pápai Missziós Művek

1223 Budapest,

Jókai Mór u. 14.

Cikkeinkről bővebben
olvashatnak
a <http://papaimisszio.hu>
weboldalunkon.

**Kövessen
minket
a Facebookon is!**

Szent Gyermekség Műve Tábor

2016. július 31 - augusztus 4.

Nagykovács

„Műveljétek és őrizzétek.”

Ez a tábori mottó, de vajon mit jelent?

Készítünk
kézműves

A sok sport csak a
cipőt koptatja, a
kedvünket nem.

Kirándu-
lunk majd,

Részvételi hozzájárulás: 14.000 Ft

Szent Gyermekség Műve tagok 2016. május 30-ig jelentkezhetnek a missziós csoportjuk vezetőjénél vagy a Pápai Missziós Művek irodájában.

Bővebb információ: <http://papaimisszio.hu>

